

Bijlage

Verslag van de openbare hoorzitting van de Commissie bezwaarschriften van de gemeente Meppel, gehouden op 25 oktober 2023 in het stadskantoor van Meppel.

Aanleiding:

Vijf bezwaarschriften van bewoners van het Noordeinde en De Boompjes in Meppel. De bezwaren zijn gericht tegen de inhoud van een brief van het college van 31 mei 2023.

Aanwezig:

Namens de commissie: [REDACTED] en [REDACTED]
[REDACTED] (plv. secretaris).

Bezwaarden: [REDACTED] en [REDACTED], bijgestaan door [REDACTED] (advocaat te Zwolle), [REDACTED], bijgestaan door [REDACTED] (van ARAG Rechtsbijstand) en [REDACTED].

Namens het college: [REDACTED] advocaten.

Op de publieke tribune: twaalf toehoorders.
Een journalist van de Meppeler Courant.

Dit verslag bevat geen volledige of letterlijke weergave van hetgeen besproken is. Beoogd is de essentie van het naar voren gebrachte weer te geven.

Na een woord van welkom stelt de *voorzitter* de aanwezigen aan elkaar voor. Daarna legt zij uit dat de commissie een van het gemeentebestuur onafhankelijke commissie is, die de stukken bestudeert, partijen hoort en advies aan het college uitbrengt. Het college neemt zelf de beslissing op het bezwaar, waarbij hij niet gebonden is aan het advies van de commissie. Wanneer het college afwijkt van het advies zal hij dat goed moeten motiveren. Het advies en het verslag van de hoorzitting worden bij de beslissing op bezwaar gevoegd.

De voorzitter wil de eerste ronde wijden aan de ontvankelijkheid van de bezwaren. De brief van 31 mei 2023 heeft vragen bij de commissie opgeroepen. Wil je een ontvankelijk bezwaar indienen dan moet er sprake zijn van een appellabel besluit. Als de brief van 31 mei 2023 niet voor bezwaar en beroep vatbaar is, kan de commissie niet op de inhoud van de kwestie ingaan. De voorzitter geeft een winstwaarschuwing af. Hoe duiden bezwaarden juridisch de status van de brief is de eerste vraag van de commissie.

Ontvankelijkheid

[REDACTED] voert zijn betoog aan de hand van pleitaantekeningen die hier als integraal herhaald en ingelast beschouwd moeten worden en aan dit verslag zijn gehecht. (Bijlage 1). Punt 7 handelt over het bestuurlijke rechtsoordeel. De brieven van 31 mei 2023 bevatten een gemankeerd bestuurlijk rechtsoordeel. [REDACTED] verwijst naar pagina 5 van de nota van heroverweging waar een bestuurlijk rechtsoordeel onder verwijzing naar uitspraken van de bestuursrechter wordt geduid. Het citaat in de nota van heroverweging klopt echter niet helemaal met de uitspraken van de bestuursrechter. Een "bestuurlijk rechtsoordeel" is een "zelfstandig en definitief bedoeld rechtsoordeel omtrent de toepasselijkheid van een wettelijke bepaling in een gegeven situatie ten aanzien waarvan een bestuursorgaan de bevoegdheid heeft". In strijd met de definitie bevatten de brieven van 31 mei 2023 geen definitief oordeel. In de besluiten op

bezwaar kan het college dit rechtzetten door alsnog duidelijkheid te verstrekken. Aan de [REDACTED] [REDACTED] is toegezegd dat een bestuurlijk rechtsoordeel gegeven zal worden. Op 30 mei 2023 heeft het college blijkens de nota van heroverweging ook besloten om voor iedereen een bestuurlijk rechtsoordeel te geven. Het college heeft de bedoeling gehad een bestuurlijk rechtsoordeel te geven, maar dat niet gegeven en dat kan rechtgezet worden in de beslissingen op bezwaar.

[REDACTED] [REDACTED] brengt naar voren dat in de brieven van 31 mei 2023 staat dat na ontvangst van informatie bepaald zal worden wat de vervolgacties zijn. Het doel van het college is duidelijkheid te scheppen over de planologische toestand, maar dat is niet gebeurd. De planologische toestand is onduidelijk voor alle bewoners. Verder sluit [REDACTED] [REDACTED] aan bij hetgeen [REDACTED] [REDACTED] gezegd heeft.

[REDACTED] [REDACTED] vertegenwoordigt het college. De brief van 31 mei 2023 is uitgegaan omdat er onduidelijkheid is ontstaan naar aanleiding van een procedure die de heer [REDACTED] [REDACTED] gevoerd heeft. Tijdens die procedure kwam het wonen in strijd met het bestemmingsplan aan de orde. Dat heeft veel onrust en onduidelijkheid veroorzaakt. Er zijn vragen gesteld door makelaars en anderen over hoe het nu zit met het overgangsrecht en de bewoning van de panden. Er zijn e-mails gestuurd, maar de onduidelijkheid bestaat nog. Het college heeft geprobeerd eerst te beoordelen wat de status van de overgangsbepalingen is in relatie tot de bestemming bezien in relatie tot het feit dat in de woningen wordt gewoond. Dit alles om duidelijkheid te scheppen. Het college heeft Nysingh advocaten gevraagd een notitie te schrijven. Het blijkt dat het wonen niet past binnen de huidige bestemming. Alle overgangsbepalingen in de bestemmingsplannen vanaf 1971 zijn bekeken en rekening houdend met de legaliserende overgangsbepaling is gezegd: als je aantoont dat er vanaf 1991 aansluitend is gewoond, dan mag je er wonen. Dat is een rechtsoordeel over de toepasselijkheid van het overgangsrecht in de concrete situaties. Als je kunt aantonen dat de bewoning onafgebroken heeft plaatsgevonden, dan kun je een beroep doen op het overgangsrecht. Wat schiet je daar mee op? Je kunt niet van de bewoners verwachten dat ze een appellabel besluit uitlokken. Dat zou onevenredig bezwarend zijn. Er is sprake van een bestuurlijk rechtsoordeel. Het college acht het onevenredig belastend om een appellabel besluit uit te lokken. Of men moet wachten tot een nieuw bestemmingsplan vastgesteld wordt. Als je aannemelijk kunt maken dat er onafgebroken gewoond is vanaf 1991 kun je met succes beroep doen op het overgangsrecht. In verband met onevenredigheid is het rechtsoordeel ook appellabel.

De *voorzitter* vraagt waarom het zo belangrijk is om de brief te duiden als een appellabel rechtsoordeel. [REDACTED] [REDACTED] antwoordt dat dan vast komt te staan hoe de overgangsbepalingen worden geïnterpreteerd en dat als de bewoners aannemelijk maken dat zij er vanaf 1991 wonen, zij met succes een beroep kunnen doen op het overgangsrecht. Dan ben je er nog niet, want dan moet het college nog een bestuurlijk rechtsoordeel geven. Het college zal dan moeten bepalen of het beroep op het overgangsrecht slaagt. Wachten op een nieuw bestemmingsplan of handhaving uitlokken is zeer belastend.

Op de vraag van de *voorzitter* of het college kan meegaan met het voorstel om het gemankeerde bestuurlijke rechtsoordeel te herstellen door in de beslissing op bezwaar per inwoner een oordeel over diens situatie te geven antwoordt [REDACTED] [REDACTED] ontkennend. Hij merkt op dat wat [REDACTED] [REDACTED] doet slim is; hij wil de bewijslast omkeren. Het is echter aan de bewoners om het van toepassing zijn van het overgangsrecht aannemelijk te maken, daar wil het college wel bij helpen. Iedere bewoner zal documenten moeten aanleveren waarmee de gemeente aan de slag moet gaan.

[REDACTED] [REDACTED] weet niet of het college het verzoek van [REDACTED] [REDACTED] om een verklaring aan zijn cliënten te af te geven over het mogen wonen in de woning heeft opgepakt, maar dat zal wel moeilijk zijn. Het antwoord zal niet anders zijn dan wat in de

brief van 31 mei 2023 staat. Als er gegevens door bezwaarden verstrekt worden kan het college nagaan of die matchen met de gegevens in het gemeentelijk systeem.

██████████ ██████████ zegt dat het klopt dat er nog geen antwoord is gegeven op zijn verzoek, maar hij wil dat duidelijkheid verstrekt wordt in de beslissing op bezwaar.

██████████ ██████████ verbaast zich over wat ██████████ ██████████ heeft gezegd. De gemeente is gevraagd om in het systeem te kijken, maar de gemeente zou dit niet mogen en nu zegt ██████████ ██████████ dat dat wel kan. Het enige wat de bewoners willen weten is of er iemand vanaf 1991 is ingeschreven in de basisregistratie personen. Niet iedereen zal er zelf sinds 1991 wonen. Hoe moeten de bewoners aantonen dat er sinds 1991 gewoond wordt? ██████████ ██████████ geeft aan dat de brief van 31 mei 2023 geen verplichting bevat om documenten aan te leveren en een bestuurlijk rechtsoordeel van het college te krijgen. Aangegeven is dat als je duidelijkheid wilt hebben over de vraag of je met succes een beroep op het overgangsrecht kunt doen, je gegevens moet aanleveren. Het is nu aan de bewoners om duidelijkheid te vragen, bijvoorbeeld als ze hun huis willen verkopen. De gemeente gaat niet handhaven. Voor de gemeente komt de bestemming pas aan de orde als er een nieuw planologisch regime vastgesteld wordt. ██████████ ██████████ kan zich voorstellen dat een verklaring over het legaal wonen wat zou kunnen betekenen voor de waarde van de woning. De bewoners hoeven nu nog niets aan te tonen. Alleen als ze willen weten of ze met succes een beroep op het overgangsrecht kunnen doen. De brief van 31 mei 2023 geeft de interpretatie weer van de overgangsbepaling in relatie tot de huidige bestemming en bewoning.

██████████ ██████████ brengt naar voren dat als je als burger ergens op wil reageren, bijvoorbeeld op een evenement, de gemeente je wegzet als illegale bewoner. Je hebt geen recht van spreken. Als je een hypotheek wilt: helaas, want de gemeente wil geen verklaring afgeven over het overgangsrecht.

De brief van 31 mei 2023 inhoudelijk

██████████ ██████████ vervolgt zijn betoog en leest de andere punten van zijn pleitaantekeningen voor. Daarnaast wordt hier verwezen. ██████████ ██████████ tekent aan dat zijn cliënten er al sinds 1991 onafgebroken wonen.

██████████ ██████████ voegt toe dat hij vaker bezwaar heeft gemaakt in verband met overlast van evenementen. De overlast zou volgens het college eenmalig zijn en meevallen. De ██████████ ██████████ woont aan De Boompjes. Er is sprake van veel overlast, waardoor hij een keer met bezoekers een hotel heeft moeten opzoeken. Hij had tijdens een hoorzitting betreffende zijn bezwaar geen recht van spreken had omdat hij volgens het college illegaal op De Boompjes woont. Hij is weggezet als illegale inwoner. Hij kwam bij de gemeentelijk Ombudsman en die heeft gezegd dat er een bestuurlijk rechtsoordeel moest komen. De jurist van de gemeente opperde dat er dan maar een handhavingsverzoek ingediend moest worden. Uit alle stukken zal blijken dat er altijd gewoond is. De WOZ-waarde wordt vastgesteld vanaf 1991 etcetera. Het aannemelijk maken van de onafgebroken bewoning door de bewoners hoeft niet. ██████████ ██████████ vermoedt dat er rekening wordt gehouden met het bestemmen van het parkeerterrein als evenemententerrein. De wethouder zegt daar niets van te weten. ██████████ ██████████ heeft geen enkel vertrouwen meer in de gemeente maar laat zich niet als derderangs, illegale bewoner aan de kant zetten en zal zich blijven verzetten. ██████████ ██████████ wist al voor de procedure over de kermis dat er planologisch iets aan de hand was. Hij weet dat een woonbestemming middels maatwerk mogelijk is onder het regime van de Omgevingswet, maar ook dan zit je nog met de geluidsbelasting.

██████████: leest op haar beurt een stuk voor waarvan de tekst hier als integraal herhaald en ingelast beschouwd moet worden. (Bijlage 2).

Hetzelfde geldt voor ██████████ ██████████. (Bijlage 3).

■■■■■ ■■■■■ hoopt dat er in de beslissing op bezwaar duidelijkheid voor haar cliënt komt.

■■■■■ ■■■■■ lees op haar beurt een notitie voor. (Bijlage 4).

■■■■■ ■■■■■ betoogt dat het feit dat meermalen het overgangsrecht is toegepast niet zo uniek is dat de bewijslast omgedraaid hoeft te worden. Hij begrijpt dat de brief van 31 mei 2023 heel veel stof heeft doen opwaaien. De brief is echter geen zwaard van Damocles, zoals ■■■■■ ■■■■■ stelt. Het zwaard van Damocles komt niet door het bestuurlijke rechtsoordeel. Er is een onduidelijke situatie waarin het college juist duidelijkheid wil scheppen met het bestuurlijke rechtsoordeel. Daarvoor moeten de bewoners aannemelijk maken dat er vanaf 1991 onafgebroken gewoond is. Dat kan wel middels het raadplegen van het kadaster, samen met verklaringen van mensen die er heel lang wonen. Het moet mogelijk zijn.

■■■■■ ■■■■■ begrijpt dat ■■■■■ ■■■■■ het vreemd vindt dat gegevens wel gematcht mogen worden, maar niet verstrekt worden op aanvraag. Dat volgt nu eenmaal uit de AVG.

Een woonbestemming vaststellen moet met de nieuwe regels betreffende geluidssaldering, maar zover is het nog niet. ■■■■■ ■■■■■ hoopt dat de documenten aangeleverd kunnen worden. Dan wordt bekeken of de gegevens matchen en of dan aannemelijk is gemaakt dat er onafgebroken gewoond is en dat met succes een beroep op het overgangsrecht gedaan kan worden. ■■■■■ ■■■■■ weet niet welk tijdsplan het college voor ogen heeft voor het opstellen van een Omgevingsplan.

De ■■■■■ wijst erop dat er in juni 2023 een gesprek met de wethouder is gevoerd. De wethouder heeft gezegd dat in 2025 aan de slag gegaan zal worden en nu wordt dat jaartal niet genoemd. Hij vindt het lastig nu te horen dat het niet duidelijk is, terwijl dat in juni 2023 wel duidelijk was.

■■■■■ ■■■■■ repliceert dat hij niet gezegd heeft dat het tijdsplan onduidelijk is; hij kent het niet.

In tweede termijn merkt ■■■■■ ■■■■■ - onder verwijzing naar punt 6 van zijn aantekeningen - op dat het probleem van de waardedaling van de woningen als een zwaard van Damocles boven het hoofd van bezwaarders hangt en enorme stress oplevert. Hij heeft niet gezegd dat de brief van 31 mei 2023 het zwaard is. Het wonen is bovendien een mensenrecht zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Verder kan de gemeente zelf ook de gegevens bekijken en de bewoners die dat aangaat laten weten of het wonen onder het overgangsrecht valt. Voor wie dat niet bepaald kan worden, kan bewijs aan de bewoners gevraagd worden, maar primair ligt de bewijslast bij de gemeente. ■■■■■ ■■■■■ heeft begrepen dat de gemeente bereid was om het omgevingsplan naar voren te halen, maar dat dit niet de eerste wijk is. De problematiek van deze wijk dient echter zo snel mogelijk opgelost te worden.

■■■■■ ■■■■■ weet uit ervaring dat bij veel gemeenten binnen een uur uitsluitend gegevens kan worden over het van toepassing zijn van het overgangsrecht. Dat wordt dan per e-mail aan de betrokkene bekend gemaakt en die kan met het papiertje naar de makelaar. Dat was in Meppel ook zo tot op een gegeven moment.

Vanuit de *commissie* wordt ■■■■■ ■■■■■ gevraagd wat de reden van het college is om zelf geen onderzoek te doen. De gemeente kan toch in de basisregistratie personen kijken? ■■■■■ ■■■■■ antwoordt dat je dan alleen ziet dat er iemand ingeschreven stond, maar dat betekent niet dat hij er daadwerkelijk woonde.

Het *commissielid* vraagt wat er gebeurt als een deel van de 24 woningen onder het overgangsrecht blijkt te vallen en een ander deel niet. ██████ antwoordt dat als de bewoners met gegevens komen er opnieuw bekeken zal worden of de woning wordt bestemd. Als de bewoning niet bij de bedrijfsfunctie past moet je alternatieven bekijken. Het doel is dat de bewoners nu zekerheid krijgen over het overgangsrecht. Als 12 eigenaren van woningen weten dat ze onder het overgangsrecht vallen, dan weten die zeker dat ze kunnen blijven wonen. Voor de andere 12 zal de gemeente moeten kijken of ze onder de Omgevingswet een positieve bestemming kunnen krijgen.

Het *commissielid* constateert dat het college een voorbehoud maakt betreffende het overgangsrecht, het positief bestemmen en het geven van duidelijkheid. Dat is toch maatschappelijk gezien niet redelijk? ██████ dat actie wordt ondernomen om duidelijkheid te krijgen. We hebben te maken met de juridische planologische werkelijkheid. De maatschappelijke werkelijkheid moet duidelijk worden, aldus de heer ██████.

██████ vraagt ook wat het achterliggende doel van de gemeente is, gelet op de mogelijkheid dat bijvoorbeeld 12 bewoners met succes een beroep op het overgangsrecht kunnen doen en 12 andere bewoners niet. Stel dat 12 woningen legaal zouden zijn, mogen de bewoners dan heel veel lawaai maken en de bewoners van de 12 andere woningen niet? Wat is het doel? En de gemeente heeft geen plan van aanpak. Vijftig jaar geleden werd al beseft dat iets met het geluid moest gebeuren. Dit kan niet alleen maatschappelijk, maar ook juridisch niet.

██████ geeft aan dat in het verweerschrift staat dat het niet mogelijk is om positief te bestemmen of een omgevingsvergunning te verlenen, gelet op de milieuregels. Dat zal onder de Omgevingswet niet anders zijn. De onduidelijkheid blijft.

Het laatste woord is voor ██████. Hij benadrukt dat in de brief die twee dagen geleden door de gemeente gestuurd is niets over het kadaster staat. Die brief zou al sinds mei 2023 in voorbereiding moeten zijn. De informatie in die brief is dus niet eens compleet. Bovendien blijkt nu dat ook al heeft hij een hypotheekakte en staat er iemand ingeschreven, het volgens het college nog niet duidelijk is dat er onafgebroken is gewoond.

De *voorzitter* acht de commissie voldoende geïnformeerd om advies uit te brengen en sluit de hoorzitting met een woord van dank aan de aanwezigen voor de inbreng.

De secretaris,

De voorzitter

